

Рівне вшанувало пам'ять героїв Небесної сотні

Сьогодні Рівне разом зі всією Україною вшановує пам'ять загиблих героїв Майдану.

За те, що хотіли жити у вільній країні, вони віддали найдорожче – своє життя. Серед героїв Небесної сотні троє наших земляків: Георгій Арутюнян, Валерій Опанасюк та Олександр Храпаченко. Їхні життя обірвалися 20 лютого п'ять років тому. Аби попрощатись із земляками і провести їх в останню путь, 23 лютого 2014 року в Рівному на площі біля музично-драматичного театру зібралися тисячі рівнян. Усіх трьох чоловіків поховали на кладовищі «Нове».

Сьогодні Рівне вшанувало загиблих героїв України. Зранку представники влади та рівняни поклали вінки і квіти до пам'ятного знака «Загиблим за Україну», що на ву-

лиці Соборній. Чимало рівнян зібралося біля дошки пам'яті героям Небесної сотні та героям, загиблим у зоні АТО, і схилили голови в спільній молитві, яку очолив архієпископ Рівненський та Острозький Іларіон.

Згадаймо тих, чий життя стали першими в переліку страшних втрат, які наша країна несе з часів Майдану.

20 лютого снайперська куля наздогнала **Георгія Арутюняна** на Інститутській, біля верхньої барикади. «Патріот і сміливець, вірменин за національністю з грузинським паспортом і українським серцем», – так про героя Небесної сотні **Георгія Арутюняна** згадує його донька Аня. Зі словами: «Як

це так, молоді будуть гинути, відстоюючи свою свободу та право на гідне майбутнє, а я вдома буду сидіти?! Я життя вже прожив, а вони ще навіть порошу не нюхали», **Георгій Арутюнян** поїхав на Майдан з перших днів протистояння. Про його смерть близькі дізналися зі стрічки новин на одному з телеканалів...

Куля влучила **Валерію Опанасюку** в серце, коли він намагався відтягнути пораненого у безпечне місце. Чоловікові було 43 роки.

Своїм боєм із нами ділиться дружина **Валерія**, **Вікторія**: «Це довгі 5 років без чоловіка, без батька... За цей час підросли діти, ми навчилися жити без нього.

Кажуть, що час лікує. Ні, не лікує. Просто біль притупився, але він є завжди, особливо сильно відчувається, коли навіюють спогади і розбурхують минуле... Наче всі ці події були вчора! Ми пишаємось нашим татком, що він не залишився осторонь цих подій на Майдані, не побоявся смерті, хоча розумів, що вдома його чекає дружина й маленькі діти. Він хотів кращого майбутнього для своїх дітей! Ми за ним дуже сумуємо».

20 лютого зранку, коли бої начебто вщухли, **Олександр Храпаченко** заліз з товаришами на першій барикаді на Інститутській. Хтось кинув коктейль Молотова, **Сашко** підняв голову, щоб подивитись. Саме цієї миті снайперська куля про-

йшла через його ключицю та легені й потрапила просто в печінку. Смерть настала миттєво. Йому було всього 26. «Театр і сцена надихали **Сашка**. У нього завжди було безліч цікавих ідей та рішень. **Олександр** був талановитим режисером і актором», – розповідає дівчина **Сашка Катерина Самчук**. Щоправда, за своє життя він встиг знятися тільки в одному фільмі з промовистою назвою «Воскресіння».

П'ять років відділяють нас від подій Революції гідності. Народ назвав Небесною сотнею тих, що пішли у вічність за честь, волю, право бути вільними. Не маємо права забути жертву героїв Небесної сотні.

Софія КАТЕРИНЧУК